

CHƯƠNG 33

TIẾP TỤC CUỘC HÀNH TRÌNH VỀ ĐẤT HỨA

1/. Lệnh lên đường (Xh 33,1-6).

¹ĐỨC CHÚA phán với ông Mô-sê: “Ngươi hãy đi, từ nơi đây ngươi hãy đi lên cùng với dân mà ngươi đã đưa lên từ đất Ai-cập, tới đất Ta đã hứa ban cho Áp-ra-ham, I-xa-ác và Gia-cóp, khi phán: Ta sẽ ban đất này cho dòng dõi ngươi.

²Ta sẽ sai một thiên sứ đi trước mặt (các) người và Ta sẽ đuổi người Ca-na-an, người E-mô-ri, người Khét và người Pơ-rít-di, người Khi-vi và người Gio-vút. ³Ta sẽ cho (các) người vào một miền đất tuôn chảy sữa và mật; nhưng Ta sẽ không đi lên đó cùng với (các) người, vì (các) người là một dân cứng đầu cứng cổ; vì nếu cùng đi, thì e rằng Ta sẽ tiêu diệt (các) người dọc đường!”

⁴Dân nghe lời chẳng lành ấy thì mặc áo tang; không ai mang đồ trang sức trên mình. ⁵ĐỨC CHÚA phán với ông Mô-sê: “Người hãy nói với con cái Ít-ra-en: Các người là một dân cứng đầu cứng cổ! Ta mà cùng đi lên với (các) người dù chỉ một chốc lát thôi, thì Ta sẽ tiêu diệt (các) người! Vậy, bây giờ (các) người hãy bỏ các đồ trang sức đi, rồi Ta xem sẽ phải đối xử với (các) người thế nào!” ⁶Con cái Ít-ra-en đã bỏ đồ trang sức từ khi ở núi Khô-rếp.

-Chúa ra lệnh cho Môsê tiếp tục dẫn dân về miền Đất Hứa. Chúa hứa cho Thiên Sứ của Chúa cùng đi với Môsê, nhưng chính Chúa Người sẽ không đồng hành với dân, lý do: dân này là một dân cứng cồ và Chúa rất buồn lòng.

-Nghe được những Lời than phiền của Chúa phán qua miệng của Môsê, dân cảm thấy rất buồn và để tỏ ra là dân đã ý thức được lỗi lầm của mình, dân tự nguyện mặc áo tang, không mang đồ trang sức trên mình nữa.

2/. Lều Hội Ngộ (Xh 33,7-11).

⁷Ông Mô-sê lấy một chiếc lều và đem dựng cho mình bên ngoài trại, cách một quãng xa. Ông gọi lều ấy là Lều Hội Ngộ. Ai thỉnh ý ĐỨC CHÚA thì ra Lều Hội Ngộ, ở ngoài trại. ⁸Mỗi khi ông Mô-sê ra Lều, toàn dân đứng lên, ai nấy đứng ở cửa lều mình và nhìn theo ông Mô-sê cho đến khi ông vào trong Lều.

⁹Mỗi khi ông Mô-sê vào trong Lều, thì cột mây đáp xuống, đứng ở cửa Lều, và ĐỨC CHÚA đàm đạo với ông Mô-sê. ¹⁰Khi thấy cột mây đứng ở cửa Lều, toàn dân đứng dậy; và ai nấy phủ phục ở cửa lều mình. ¹¹ĐỨC CHÚA đàm đạo với ông Mô-sê, mặt giáp mặt, như hai người bạn với nhau. Rồi ông Mô-sê trở về trại; nhưng phụ tá của ông là chàng thanh niên Giô-suê, con ông Nun, thì cứ ở trong Lều, không rời khỏi đó.

Tabernacle of Moses

Timna Park Replica, Israel

- Đây chỉ là một chiếc lều tạm thôi vì Lều Hội Ngộ thực sự chưa có. Lều tạm này được dựng lên bên ngoài trại quân, nơi Môsê sẽ trực tiếp gặp Đức Chúa. Đây là một lều đặc biệt Môsê đã sử dụng khi ông muốn cầu hỏi ý Chúa. Chính ở nơi đây Chúa đã gặp Môsê và đàm đạo với ông mặt đối mặt, như hai người bạn nói với nhau.
- Tội nào cũng phải bị chế tài. Tội của Israel không chỉ dẫn đến cái chết của một số người mà còn chấm dứt sự hiện diện thân tình của Chúa ở giữa dân, và trong suốt cuộc hành trình về đất hứa.

3/. Ông Mô-sê chuyển cầu cho dân (Xh 33,12-17).

¹²Ông Mô-sê thưa với ĐỨC CHÚA: “Xin Ngài coi, chính Ngài đã phán với con: ‘Hãy đưa dân ấy lên, vậy mà Ngài lại không cho con biết Ngài sẽ cử ai đi với con. Tuy nhiên chính Ngài đã phán: Ta biết đích danh người, và hơn nữa người đã được nghĩa với Ta.’ ¹³Vậy bây giờ, nếu quả thật con đã được nghĩa với Ngài, xin kháng tở cho con biết đường lối của Ngài, để con biết Ngài, và được nghĩa với Ngài. Xin cũng coi dân tộc này là dân của Ngài.”

¹⁴ĐỨC CHÚA phán: “Đích thân Ta sẽ đi, và Ta sẽ cho người được nghỉ ngơi.” ¹⁵Ông Mô-sê thưa với Người: “Nếu Ngài không đích thân đi, xin Ngài đừng đưa chúng con lên khỏi đây. ¹⁶Nhưng làm thế nào biết được là con và dân của Ngài được nghĩa với Ngài? Há chẳng phải vì có Ngài đi với chúng con sao? Như thế, con và dân của Ngài mới khác với mọi dân trên mặt đất.” ¹⁷ĐỨC CHÚA phán với ông Mô-sê: “Ngay cả điều người vừa nói đó, Ta cũng sẽ làm, vì người đã được nghĩa với Ta, và Ta biết đích danh người.”

-Mô-sê biết Chúa là Đấng hay thương xót và nhân từ, cho dù dân có phạm tội nghiêm trọng khiến Chúa rất buồn lòng nhưng Chúa vẫn sẵn sàng tha thứ. Tuy nhiên, lần này Chúa nói với Mô-sê là Chúa sẽ sai Thiên Sứ của Ngài cùng đi với Mô-sê và với dân còn chính Chúa Ngài sẽ không cùng đi với dân nữa. Điều đó không chỉ làm cho Mô-sê và cả toàn dân Israel rất buồn và lo âu. Họ thực sự không muốn thiên sứ đi cùng với họ nhưng là chính Đức Chúa cùng đi với dân.

-Tuy dân có nhiều lầm lỗi nhưng xin Chúa đừng bỏ dân, hãy ở lại với dân và đồng hành với dân. Đó là điều Môsê tha thiết khẩn cầu.

-Sau khi đã được Chúa hứa cùng đi với dân, không chỉ Môsê mà toàn dân Israel hết sức vui mừng, họ cảm thấy rất tin tưởng và an tâm vì có Chúa cùng đi Chúa sẽ dẫn dân về đến phần đất mà Chúa đã hứa ban.

4/. Ông Mô-sê ở trên núi (Xh 33,18-23).

¹⁸Ông Mô-sê nói: “Xin Ngài thương cho con được thấy vinh quang của Ngài.” ¹⁹Người phán: “Ta sẽ cho tất cả vẻ đẹp của Ta đi qua trước mặt ngươi, và sẽ xưng danh Ta là ĐỨC CHÚA trước mặt ngươi. Ta thương ai thì thương, xót ai thì xót.” ²⁰Người phán: “Ngươi không thể xem thấy tôn nhan Ta, vì con người không thể thấy Ta mà vẫn sống.” ²¹ĐỨC CHÚA còn phán: “Đây là chỗ gần Ta; ngươi sẽ đứng trên tảng đá. ²²Khi vinh quang của Ta đi qua, Ta sẽ đặt ngươi vào trong hốc đá, và lấy bàn tay che ngươi cho đến khi Ta đã đi qua. ²³Rồi Ta sẽ rút tay lại, và ngươi sẽ xem thấy lưng Ta, còn tôn nhan Ta thì không được thấy.”

SHOW ME YOUR GLORY

THE SACRED ROOTS ANNUAL 2019 - 2020
Revised Common Lectionary Year A

Ted Larson

- Ông Môsê xin Chúa cho ông được thấy vinh quang của Chúa bày tỏ trực tiếp với ông, tuy nhiên Chúa cho Môsê biết rằng sẽ không có bất cứ ai, kể cả Môsê có thể nhìn thấy Chúa mà vẫn còn sống được (Xh 33,20). Do đó, Môsê phải lấy tay che mắt lại và chỉ có thể nhìn thấy phần lưng của Chúa khi Ngài đi qua mà thôi còn chính thánh nhan Chúa thì Môsê không thể nhìn thấy được.

- Vinh quang của Thiên Chúa tức là sự uy nghi lẫm liệt toát ra tự bản tính thần linh của Thiên Chúa, Đấng 3 lần thánh, Đấng ngàn trùng xa cách đối với con người và với các tạo vật do Ngài dựng nên. Môsê cho dù được nghĩa thiết với Chúa nhưng vẫn là phạm nhân, vẫn là loài thọ tạo. Khoảng cách sâu thẳm giữa sự thánh thiện vô song của Thiên Chúa với sự bất xứng của loài thọ tạo, của phạm nhân vẫn luôn là một khoảng cách không thể vượt qua.

- Con người sẽ không sống được nếu nhìn thấy dung nhan của Đức Chúa (Xh 19,21; Lv 16,2; Ds 4,20). Tuy nhiên do lòng thương xót của Chúa, Chúa muốn tỏ hiện cho ai thì tùy ý Chúa, nên người chấp nhận để cho tất cả vẻ đẹp vẻ uy nghi của Người đi qua trước mặt của Môsê, và tự tỏ lộ, tự mặc khải cho Môsê biết về Người một cách nào đó. Chính Chúa sẽ lấy bàn tay che mắt Môsê để Môsê khỏi phải chết khi nhìn thấy tôn nhan Người. Môsê chỉ được nhìn thấy một chút vinh quang của Người khi Người đi ngang qua.